

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1617/0413 van 20 december 2016
in de zaak 1314/0537/A/2/0512

In zake: de heer **Eric LOENDERS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Wim MERTENS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Scheigoorstraat 5
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer Tom ROOSEN

verwerende partij

*Tussenkomen
de nv **CARMANS**
partij:*

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan VANMUYSEN
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Bampslaan 19
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 april 2014 de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 27 februari 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen van 13 maart 2012 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een ecologische behandelingssite voor gronden.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 3560 Lummen, Havenstraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 1809, 1810, 1811, 1816a, 1818b, 1812a, 1803b, 1447h2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De voorzitter van de Raad heeft met een beschikking van 13 mei 2016 de zaak doorverwezen naar de tweede kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 7 juni 2016, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris GEBREURS die *loco* advocaat Wim MERTENS verschijnt voor de verzoekende partij, de heer Tom ROOSEN die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Johan VANMUYSEN die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De nv CARMANS verzoekt met een aangetekende brief van 7 juli 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 15 oktober 2014 de tussenkomende partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

1.

Op 24 november 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een ecologische behandelingssite voor gronden”*.

Het dossier heeft een voorgeschiedenis, die als volgt blijkt uit de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen:

“...

Vergunning op perceel nummers 1818B en 1816A:

- *Op 28/11/1994 werd een vergunning afgeleverd voor grondwerken + aanleg taludwand (...).*

- *Op 24/07/2006 werd de vergunning geweigerd door het college voor een ontbossing en reliëfwijziging. Het door de aanvrager ingestelde beroep werd op 14/12/2006 door de deputatie ingewilligd onder voorwaarden (...).*
- *Op 1/9/2009 werd een voorwaardelijke vergunning afgeleverd door het college voor het bouwen van een ecologische behandelingsinstallatie voor gronden. Het door de buurtbewoners ingestelde beroep werd op 7/1/2010 door de deputatie. Tegen de beslissing van de deputatie waarbij de vergunning werd vernietigd, werd door de aanvrager beroep ingediend bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Dit beroep is momenteel nog lopende.*
- *Op 12/07/2011 werd een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend voor het bouwen van een ecologische behandelingsinstallatie voor gronden. Het dossier werd door de aanvrager stopgezet.*
- *...*

De tussenkomende partij heeft tegen de weigeringsbeslissing van de verwerende partij van 7 januari 2010 bij de Raad beroep ingesteld. Met een arrest van 7 mei 2013 met nummer A/2013/0195 heeft de Raad de afstand van geding vastgesteld.

Op 24 november 2011 dient de tussenkomende partij een nieuwe aanvraag in.

2.

De percelen zijn, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan 'Hasselt - Genk', gelegen in industriegebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 december 2011 tot en met 27 januari 2012, dient de verzoekende partij één van de drie bezwaarschriften in.

De provinciale dienst Water en Domeinen adviseert voorwaardelijk gunstig op 18 januari 2012.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer, adviseert gunstig op 24 januari 2012.

De brandweer van Heusden-Zolder adviseert voorwaardelijk gunstig op 25 januari 2012.

NV De Scheepvaart adviseert voorwaardelijk gunstig op 25 januari 2012.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert voorwaardelijk gunstig op 30 januari 2012 en keurt het aangepaste compensatievoorstel goed.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Heusden-Zolder adviseert ongunstig op 7 februari 2012.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen verleent op 13 maart 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 5 april 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 6 juni 2012 dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 12 juni 2012 beslist de verwerende partij op 27 juni 2012 het beroep niet in te willigen en onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

3.

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 10 augustus 2012 bij de Raad de vernietiging van die beslissing. Met het arrest van 2 juli 2013 met nummer A/2013/0359 vernietigt de Raad de vergunning van 27 juni 2012 en beveelt de verwerende partij om een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van het arrest.

4.

Ingevolge dit vernietigingsarrest wordt de procedure hernomen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert opnieuw in zijn verslag van 13 september 2013 als volgt om dit beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren:

“ ...

De bevindingen en conclusies uit het verslag d.d. 6 juni 2012 van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar worden in dit verslag hernomen.

Op datum van 12 september 2013 werd de locatie bezocht waarbij werd vastgesteld dat opslagplaats 1 reeds werd gerealiseerd.

De voorgevel van opslagplaats 1 werd aan de noordkant verlengd met een betonnen wand, met een hoogte van 4m, die verder min of meer het tracé van de Havenstraat volgt over een lengte van meer dan 50m.

Deze betonnen wand maakt geen onderdeel uit van de vergunning die vernietigd werd bij arrest d.d. 2 juli 2013 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

De voorliggende plannen zijn heden, door het ontbreken van een weergave van deze betonnen wand, dan ook niet meer actueel.

Inzake de hinder, die de omwonenden kunnen ondervinden van de activiteiten van het bedrijf, wordt verwezen naar het recente besluit d.d. 4 juli 2013 van de deputatie, waarin akte genomen van de mededeling van Wegenbouw Carmans nv en Grondreinigingscentrum Limburg nv voor het veranderen van het vergunde grondreinigingscentrum.

Dit besluit d.d. 4 juli 2013 ligt in het verlengde van de hierna vermelde voorafgaande besluiten:

-besluit d.d. 11 juni 2009 van de deputatie voor de exploitatie van een grondreinigingscentrum, voor een termijn eindigend op 11 juni 2009,

-ministerieel besluit d.d. 22 februari 2010 waarbij, ingevolge beroep van derden tegen het besluit van de deputatie van 11 juni 2009, de opgelegde bijzondere voorwaarden werden gewijzigd,

-besluit d.d. 26 november 2009 van de deputatie waarbij akte werd genomen van de melding van een stalplaats voor voertuigen.

Gezien deze verleende milieuvergunningen en de hierbij opgenomen voorwaarden kan geconcludeerd worden dat de eventuele hinder van de activiteiten van het bedrijf op deze locatie (industriegebied) aanvaardbaar is.

Door advocaat J. Vanmuysen werd, volgend op het vernietigingsarrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, een bijkomende nota bijgebracht.

De hierin opgenomen argumenten worden niet bijgetreden.

Over de nodige breedte van 25m van de bufferzone lijkt geen discussie te bestaan. De groenbuffer mag echter niet het openbaar domein (Havenstraat + gracht) omvatten en moet voorzien worden op het perceel van de aanvrager. Heden wordt slechts een bufferzone voorzien van 15 à 19 meter. De grootschaligheid van de constructies (150m en 90m met hoogte van 14.3m) vereist een efficiënte groenbuffer. De aanpalende gracht en openbare weg kunnen dan ook niet betrokken worden in deze buffer.

De stelling van advocaat J. Vanmuysen dat de opslagplaatsen op zich een bufferende werking hebben, ondermijnt de essentie van de bufferzone.

Overeenkomstig dit verslag wordt aan de deputatie voorgesteld het beroep in te willigen.

De vergunning kan niet worden verleend.

...

Na de hoorzitting van 17 september 2013 beslist de verwerende partij op 27 februari 2014 opnieuw om het beroep niet in te willigen en onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Zij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat overeenkomstig het goedgekeurd gewestplan Hasselt-Genk de aanvraag gesitueerd is in een industriegebied; dat de industriegebieden, overeenkomstig artikel 7.2.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, bestemd zijn voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven; dat ze een bufferzone omvatten; dat voor zover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel kunnen omvatten; dat tevens in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten worden, namelijk: bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop; dat de aanvraag bestaanbaar is met het gewestplan;

Overwegende dat ter plaatse geen specifieke voorschriften van een bijzonder plan van aanleg (BPA) of ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) of een verkaveling van toepassing zijn; dat de vergunning, overeenkomstig artikel 19 van bovenvermeld koninklijk besluit van 28 december 1972, ook al is de aanvraag niet in strijd met het gewestplan, slechts kan afgegeven worden zo de uitvoering van de handelingen en werken verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening;

Overwegende dat met betrekking tot de hinder die de omwonenden kunnen ondervinden van de activiteiten van het bedrijf, verder verwezen wordt naar het besluit d.d. 4 juli 2013 van de deputatie, waarin akte wordt genomen van de mededeling van Wegenbouw Carmans nv en Grondreinigingscentrum Limburg nv voor het veranderen van het vergunde grondreinigingscentrum; dat dit besluit d.d. 4 juli 2013 in het verlengde ligt van de hierna vermelde voorafgaande besluiten:

-besluit d.d. 11 juni 2009 van de deputatie : milieuvergunning voor de exploitatie van een grondreinigingscentrum, voor een termijn eindigend op 11 juni 2029,

-ministerieel besluit d.d. 22 februari 2010 waarbij, ingevolge beroep van derden tegen het besluit van de deputatie van 11 juni 2009, de opgelegde bijzondere voorwaarden werden gewijzigd,

-besluit d.d. 26 november 2009 van de deputatie waarbij akte werd genomen van de melding van een stalplaats voor voertuigen;

Overwegende dat op datum van 12 september 2013 de locatie werd bezocht waarbij werd vastgesteld dat opslagplaats 1 reeds werd gerealiseerd; dat de voorgevel van opslagplaats 1 aan de noordkant werd verlengd met een betonwand, met een hoogte van 4m, die verder min of meer het tracé van de Havenstraat volgt over een lengte van meer dan 50m; dat deze betonnen wand geen onderdeel uitmaakt van de vergunning die vernietigd werd bij arrest d.d. 2 juli 2013 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen;

Overwegende dat op datum van 7 januari 2014 door het college van burgemeester en schepenen van Lummen een stedenbouwkundige vergunning werd verleend voor de bouw op kwestieus terrein van twee opslagsilo's, regularisatie van een electro-cabine en een betonwand, aanleg van een talud; dat deze stedenbouwkundige vergunning d.d. 7 januari 2014 bijdraagt tot een betere en aanvaardbare ruimtelijke inpassing van de ecologische behandelingssite; dat in deze vergunning d.d. 7 januari 2014 onder andere het volgende wordt gesteld:

"...In de voorliggende vergunningsaanvraag wordt bovendien het onmogelijk gemaakt aan de aanvrager om nog een uitweg te nemen langs de Havenstraat.

De volledige ontsluiting dient langs de industriestraat te gebeuren.

De verkeerslast naar de agrarische gebieden met de daarin gesitueerde zonevreemde woningen wordt daarmee tot nul herleid..."

Bovendien werd een efficiënte landschappelijk geïntegreerde bufferzone voorzien

De aanleg van de bufferzone bevat immers:

- Het behoud van de bestaande houtwal langs de Havenstraat en het gelijkvormig doortrekken ervan over de nog openliggende stroken. Hierdoor wordt door vorm en aard van de beplanting gepast aangesloten op de huidige landschapsvorm van gecompartmenteerde percelen met houtwalomkadering.

Elke onderbreking van deze bufferzone kan vermeden worden door de aangepaste ontsluiting en door de volledig gesloten gevelwanden.

- Het aanbrengen van een aarden talud, oplopend vanaf de bestaande houtwal tot op ... m (zie groenplan). Hierdoor wordt de betonnen plint en keerwand met een groene wal bekleedt en landschappelijk geïntegreerd.

- De ganse bufferzone wordt integraal aangeplant tussen de bestaande houtwal en de betonnen wand.

Deze bijkomende groenaanleg moet zorgen voor :

-het in het groen inkleden van de gebouwen door voldoende dichtheid en hoogte. Door het aanleggen van de talud en de gepaste boomkeuze worden de gebouwen in de hoogte volledig visueel afgeschermd.

-een goede visuele afscherming, ook in de winter, door een gepaste plan- en boomkeuze.

Dat ondertussen ook een gunstig advies werd ingediend door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie over het beroep aangetekend tegen het besluit van de deputatie van de Provincie Limburg van 4 juli 2013 met nummer 750.71/A/2013.062 houden de gedeeltelijke aktenamen van een mededeling kleine verandering. Met eenparigheid werd een positief advies uitgebracht.

Dat in dit advies onder meer werd vermeld dat de inrichting verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening,

Dat onder meer de beslissing als volgt werd gemotiveerd: "overwegende dat er in de milieuwetgeving geen bepalingen zijn omtrent een buffergebied tussen industriegebieden en agrarische gebieden;

Dat tijdens een plaats bezoek op 26 september 2013 door een adviesverlener van de afdeling milieuvergunningen werd vastgesteld dat er een bufferzone aanwezig is van circa 15m op het eigen terrein en circa 10m op het openbare terrein bestaande uit een gracht aan de Havenstraat;

Dat de bufferzone op het eigen terrein bebost is zodat deze eveneens dienst doet als groenscherm;

Dat tussen deze bebossing en de gesloten loods een talud aanwezig is waarop extra beplanting zal worden aangebracht;

Dat de aanwezige bufferzone voor wat betreft de milieutechnische aspecten voldoende breed en functioneel is;..."

Overwegende dat de betonwand, die niet voorkomt op de plannen voor de ecologische behandelingssite voor gronden, inmiddels geregulariseerd is door het vergunningsbesluit d.d. 7 januari 2014 van het college van burgemeester en schepenen;

Overwegende dat, om de zicht- en geluidshinder tot een minimum te beperken, zo niet volledig op te vangen, de bedrijfsgebouwen zelf aan de noordelijke kant van het werden perceel gesitueerd, aan de grens met het agrarisch gebied; dat hierdoor de activiteiten, die volledig aan de zuidelijke kant zijn gesitueerd (aan de kant van het reeds ingevulde industriegebied) niet alleen volledig aan het oog onttrokken worden maar dat de gebouwen bovendien ook nog een efficiënte geluidsbuffer naar het agrarisch gebied toe en de daarin gesitueerde zonevreemde woningen vormen; dat, door het feit dat de gevels van de bedrijfshallen aan de noordelijke zijde, dus aan de kant van het agrarisch gebied, volledig gesloten zijn (geen tolgangen of opengaande delen), de beoogde bufferwerking dan ook gegarandeerd is; dat er dus geen enkele activiteit plaatsvindt ten noorden van de bedrijfsgebouwen zodat mogelijke bedrijfshinder naar het agrarisch gebied of naar de daarin gesitueerde bestaande zonevreemde woningen volledig uitgesloten is; dat aanvullend tussen de gebouwen en de niet bebouwde stroken een (inmiddels vergunde) doorlopende betonnen keerwand van 4 m hoogte werd geplaatst zodat de zicht- en geluidsbuffering over de ganse lengte van de Havenstraat gegarandeerd is; dat deze betonnen wand als doel heeft een verhoogde aarden wal en beplanting aan te leggen;

Overwegende dat wordt uitgegaan van een bufferzone met een breedte van 25m, zoals richtinggevend wordt aangegeven in de omzendbrief van 8 juli 1997; dat bij het afmeten van deze 25m de gemeentelijke grens tussen Lummen en Heusden-Zolder als vertrekpunt wordt genomen; dat de schaal van de gewestplannen zodanig is dat een nauwkeurige meting niet mogelijk is en zo dus niet als een opmetingsplan kunnen gehanteerd worden; dat een aantal werkbare principes aangenomen kunnen worden; dat de diepte van een woonlint op 50 m principieel aanvaard wordt ; dat de grens tussen verschillende zones over het algemeen bepaalt wordt op grond van de bestaande perceelsgrenzen, etcetera....; dat, vanuit diezelfde praktische redenering, de aanname dat de grens tussen agrarisch gebied en industriegebied samenvalt met de grens tussen beide gemeenten een logisch uitgangspunt is; dat op grond van voorgaande, de meting van de bufferzone van 25m vanaf de gemeentegrens dan ook ruimtelijk en praktisch een correct juist uitgangspunt is;

Overwegende dat, naast het feit dat op grond van vorig punt de breedte van de bufferzone wel degelijk 25m bedraagt en volledig is gesitueerd binnen de industriezone zelf, uit de inplanting van de gebouwen en de inrichting van het bedrijfsterrein duidelijk blijkt dat deze bufferzone meer dan voldoende voorziet in het vrijwaren van de aangrenzende zone; dat

de industriehallen over de ganse lengte en hoogte volledig gesloten zijn en op zichzelf nog een bijkomende buffering vormen naar het agrarisch gebied toe; dat de groene buffer met de aanleg van een aarden wal en een groenblijvende beplanting een efficiënte opvang van de 'zichthinder' vormt, terwijl de gebouwen dan weer de 'geluidshinder' op het bedrijventerrein opvangen;

Overwegende dat alle bedrijfsactiviteiten zich afspelen achter de groene wal en achter de bedrijfshallen waarbij beide, groenbuffer en gebouwen tezamen, zorgen voor de best mogelijke opvang van alle hinder naar het agrarisch gebied toe en zo ook een optimale garantie bieden voor de woonkwaliteit van de daar gelegen zonevreemde woningen;

Overwegende dat de keuze van inplanting, architecturale uitwerking van de constructies en de herziening van de ontsluiting op zich reeds zorgen voor een afdoende, efficiënte inperking van zicht-, geluids- en verkeershinder; dat op die manier een verantwoorde inpassing van de bedrijfsuitbreiding gegarandeerd wordt, waarbij de leef- en belevingskwaliteit van de aangrenzende gebieden en bestemmingen gevrijwaard blijven; dat de kwaliteitsvolle inrichting van de vereiste bufferzone voor de noodzakelijke landschappelijke en ruimtelijke inpassing zorgt;

dat de aanleg van deze bufferzone het volgende omvat:

- o Het maximale behoud van de bestaande houtwal langs de Havenstraat en het gelijkvormig doortrekken ervan over de nog openliggende stroken. Hierdoor wordt door vorm en aard van de beplanting gepast aangesloten op de huidige landschapsvorm van gecompartmenteerde percelen met houtwalomkadering. Elke onderbreking van deze bufferzone kan vermeden worden door de aangepaste ontsluiting en door de volledig gesloten gevelwanden.*
- o Het aanbrengen van een aarden talud, oplopend vanaf de bestaande houtwal tot op 4 m (zie groenplan). Hierdoor wordt de betonnen plint en keerwand met een groene wal bekleed en landschappelijk geïntegreerd. De ganse bufferzone wordt integraal aangeplant tussen de bestaande houtwal en de betonnen wand. Deze bijkomende groenaanleg moet zorgen voor:*
 - het groen inkleden van de gebouwen met keerwand door voldoende dichtheid en hoogte. Door het aanleggen van de talud en de gepaste boomkeuze worden de gebouwen in de hoogte volledig visueel afgeschermd*
 - een goede visuele afscherming, ook in de winter, door een gepaste plant- en boomkeuze.*
 - de kleurkeuze van de gevelbekleding draagt bovendien bij tot de optimale integratie van het gebouw;*

Overwegende dat de blinde gevels van de opslagplaatsen zodanig opgevat zijn dat een maximale integratie in het landschap bekomen wordt; dat tot op een hoogte van 4 m een betonnen plint wordt voorzien waardoor de aanleg van een aarden wal mogelijk wordt; dat het resterend gedeelte wordt afgewerkt met een metalen gevelbekleding in een grijs-groene kleur die ook garant staat voor de best mogelijke integratie in de groene bufferstrook;

Overwegende dat de deputatie de opgesomde argumenten in het vergunningsbesluit d.d. 7 januari 2014 van het college van burgemeester en schepenen bijtreedt; dat, gezien de door de deputatie zelf verleende milieuvergunningen en de hierbij opgenomen voorwaarden, gezien de argumenten in het hierboven vermelde vergunningsbesluit d.d. 7 januari 2014 van het college van burgemeester en schepenen dewelke door de deputatie worden bijgetreden en gezien het hierboven vermelde geslaagde inpassing van de gebouwen in hun omgeving kan geconcludeerd worden dat de eventuele hinder van de

activiteiten van het bedrijf op deze locatie (industriegebied) aanvaardbaar is en dat een efficiënte landschappelijke integratie wordt bewerkstelligd;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat het beroep van de heer Loenders niet kan worden ingewilligd;

Overwegende dat de deputatie het standpunt van het college van burgemeester en schepenen bijtreedt en van oordeel is dat de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk kan worden verleend, maar dat de deputatie enkele bijkomende voorwaarden stelt of verduidelijkt:

- het advies van Openbare werken van de gemeente Lummen (met ref ih dd 08/03/2012) met betrekking tot de heraanleg en ruiming van de grachten dient nageleefd te worden;*
- het advies van de Scheepvaart (met ref. nr. DBH-GBH-0020958 dd 25/01/2012) en in het bijzonder dit inzake het tijdelijke karakter van de ontsluiting vanaf de Industriestraat, dient nageleefd te worden.*
- het advies van de VMM – afdeling operationeel waterbeheer (met ref WT2011G1077-2 dd 24/01/2012), meer bepaald het plaatsen van drempels in de bezinkingsgracht, dient nageleefd te worden;*
- het advies van de provinciale dienst waterlopen en domeinen (met ref 2009N020070 – 2009 – 030 dd 19/01/2012), meer bepaald :*
 - De infiltratiegracht moet door middel van een schot van minimaal 90 cm hoog worden afgedamd aan de perceelsgrens om dienst te kunnen doen als infiltratievoorziening.*
 - De infiltratiegracht moet minimaal 30 cm dekking behouden boven de hoogste grondwaterstand (aan te tonen), en moet vlak of in tegenhelling worden aangelegd. Bodem en wanden moeten in waterdoorlatende materialen worden uitgevoerd en bij voorkeur ingezaaid met gras.*
- het advies van Infrac Kenniscentrum Riolering (met ref Rio/lu/rg/ib B12 0045 dd 01/02/2012 dient nageleefd te worden;*
- de voorwaarden van de milieuvergunning van 17 maart 2010 moeten gevolgd worden;*
- het advies van de brandweer (met ref 2001/0456/12/0010 dd 25/01/2012) dient nageleefd te worden, met uitzondering van de eisen die gesteld worden aan de bestrating rond het gebouw (punt1); dat de verhardingen zoals voorgesteld in de aanvraag voldoende zijn;*
- samen met de terreininrichting moet de ontsluitingsweg worden aangelegd overeenkomstig ontwerp;*
- als compensatie voor de ontbossing dient een bosbehoudsbijdrage van 35 791,47 euro betaald te worden zoals bepaald in het door het Agentschap Natuur en Bos dd. 1/02/2012 goedgekeurd compensatieformulier COMP / 11 /0202 /LI*

...

Dit is de bestreden beslissing.

5.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lummen verleent op 7 januari 2014 een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van twee opslagsilo's, de regularisatie van een elektra-cabine en een betonwand en de aanleg van een talud aan de tussenkomende partij. De verzoekende partij heeft tegen deze beslissing administratief beroep aangetekend, waarna de verwerende partij op 10 april 2014 heeft beslist om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verzoekende partij heeft met een aangetekende brief van 28 mei 2014 een beroep ingesteld dat strekt tot de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 10 april 2014. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 1314/0606/A/2/0566.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat de aanplakking van de bestreden beslissing de beroepstermijn doet aanvangen. De verzoekende partij verwijst naar een verklaring op eer van de aanvrager waarin gesteld wordt dat de vergunning werd aangeplakt op 10 maart 2014. Zij stelt verder dat de gemeente Lummen nog geen attest van aanplakking heeft opgesteld. De verzoekende partij is van oordeel dat er nog geen vijfenveertig dagen verstreken zijn sinds de dag na deze dat de bestreden beslissing werd aangeplakt (zoals vermeld in de verklaring op eer), en ondergeschikt dat de beroepstermijn nog geen aanvang heeft genomen aangezien er geen geldig attest van aanplakking werd afgeleverd door de gemeente.

2.

De verwerende partij betwist de tijdigheid van het ingediende beroep en verzoekt de Raad om het verzoekschrift tot nietigverklaring als onontvankelijk af te wijzen.

De verwerende partij verwijst naar artikel 4, §2 van het Procedurebesluit dat stelt dat de termijn van vijfenveertig dagen ingaat op de dag na de dag van de betekening.

De verwerende partij werpt op dat de bestreden beslissing dateert van 27 februari 2014 en met een aangetekende brief aan de verzoekende partij werd verzonden op 5 maart 2014 en daags nadien, op 6 maart 2014, aan de verzoekende partij werd uitgereikt.

Volgens de verwerende partij vond de betekening plaats op donderdag 6 maart 2014, waardoor de termijn van vijfenveertig dagen is ingegaan op vrijdag 7 maart 2014 om in beginsel te eindigen op zondag 20 april 2014. Aangezien zondag 20 april 2014 zowel een zondag als een feestdag (Pasen) was, werd de termijn volgens de verwerende partij verlengd tot maandag 21 april 2014, dat eveneens een feestdag (Paasmaandag) was, waardoor de termijn verlengd werd tot dinsdag 22 april 2014.

De verwerende partij argumenteert verder dat het verzoekschrift gedateerd werd op 24 april 2014 en door de Raad voor ontvangst werd afgetekend op 25 april 2014, wat na de voorgeschreven beroepstermijn van vijfenveertig dagen is.

3.

De tussenkomende partij betwist eveneens de tijdigheid van het ingediende beroep en verwijst naar artikel 4.8.11, §2 VCRO en naar artikel 4.7.23, §3 VCRO, dat stelt dat de bestreden beslissing binnen een ordetermijn van tien dagen gelijktijdig en per beveiligde zending aan de indiener van het beroep en aan de vergunningsaanvrager wordt bezorgd.

De tussenkomende partij is van oordeel dat de bestreden beslissing moest betekend worden aan de indiener van het beroep, met name de verzoekende partij en aan de aanvrager van de vergunning, zijnde de tussenkomende partij. De tussenkomende partij stelt dat zij met een aangetekend schrijven van 28 februari 2014 op de hoogte werd gebracht van de bestreden beslissing en dat moet aangenomen worden dat de kennisgeving van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij overeenkomstig artikel 4.7.23, §3 VCRO op dezelfde dag gebeurde, waardoor moet worden aangenomen dat de verzoekende partij op 1 maart 2014 kennis heeft genomen van de bestreden beslissing.

Volgens de tussenkomenende partij gaat de verzoekende partij er ten onrechte vanuit dat de beroepstermijn ten opzichte van haar pas zou aanvangen op het moment van de aanplakking.

4.

De verzoekende partij antwoordt dat uit de parlementaire werken bij de VCRO blijkt dat het steeds de bedoeling is geweest om de beroepstermijn voor derde belanghebbenden te laten ingaan vanaf de datum van de aanplakking en niet vanaf de datum van een betekening.

Beoordeling door de Raad

1.

Zowel de verwerende partij als de tussenkomenende partij betwisten de tijdigheid van het ingediende verzoekschrift. Volgens de verwerende en de tussenkomenende partij begint de termijn om beroep in te stellen bij de Raad te lopen op de dag na de betekening van de bestreden beslissing, terwijl de verzoekende partij stelt dat de beroepstermijn een aanvang neemt vanaf de datum van de aanplakking.

2.

In haar inleidend verzoekschrift beroept de verzoekende partij zich op de hoedanigheid van derde-belanghebbende die hinder en nadelen kan ondervinden van de bestreden beslissing.

Als derde-belanghebbende heeft de verzoekende partij op 5 april 2012 administratief beroep aangetekend tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 13 maart 2012.

Het loutere feit dat de voorliggende procedure een jurisdictioneel beroep tegen een herstelbeslissing betreft, ingesteld door de verzoekende partij naar aanleiding van de vernietiging van de eerstgenomen beslissing door de verwerende partij op 27 juni 2012, verandert niets aan de hoedanigheid van de verzoekende partij.

3.

Artikel 4.7.23, §3 VCRO bepaalt het volgende:

“Een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing wordt binnen een ordetermijn van tien dagen gelijktijdig en per beveiligde zending bezorgd aan de indiener van het beroep en aan de vergunningsaanvrager.

Een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing wordt tevens bezorgd aan volgende personen of instanties, voor zover zij zelf niet de indiener van het beroep zijn :

1° het college van burgemeester en schepenen;

2° het departement;

3° de adviserende instanties, vermeld in artikel 4.7.16, § 1, eerste lid.

Aan het departement wordt tevens een kopie van het volledige dossier bezorgd.”

Artikel 4.8.11, §2 VCRO bepaalt het volgende:

“De beroepen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van vijfenveertig dagen, die ingaat als volgt :

1° wat betreft vergunningsbeslissingen :

- a) hetzij de dag na de betekening, wanneer een dergelijke betekening vereist is;
b) hetzij de dag na de startdatum van de aanplakking, in alle andere gevallen;”*

Uit deze bepalingen volgt dat aan de verzoekende partij, als indiener van het administratief beroep de bestreden beslissing moet betekend worden en dat voor haar de termijn om beroep in te stellen bij de Raad begint te lopen de dag na die betekening.

2.

Uit het administratief blijkt dat de bestreden beslissing aan de verzoekende partij werd betekend met een aangetekende brief van 5 maart 2014.

Overeenkomstig artikel 4, §3 van het Procedurebesluit moet onder betekening worden begrepen, de aanbidding van de beveiligde zending, die, behoudens bewijs van het tegendeel, wordt geacht plaats te vinden de werkdag na de datum van de poststempel van de aangetekende brief. Als de betekening gebeurt door een aangetekend schrijven, geldt de datum van aanbidding door de postdiensten, niet de feitelijke kennisneming van de beveiligde zending op een later tijdstip.

De jurisdictionele beroepstermijn van vijfenveertig dagen heeft dan ook een aanvang genomen op 7 maart 2014 om te eindigen op zondag 20 april 2014. Aangezien 20 april 2014 een zondag en een feestdag (Pasen) was, werd de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, met name dinsdag 22 april 2014, gelet op het feit dat maandag 21 april 2014 eveneens een feestdag was (Paasmaandag).

Samen met de verwerende en de tussenkomende partij moet vastgesteld worden dat de vervalt termijn van vijfenveertig dagen door de verzoekende partij werd overschreden door haar verzoekschrift slechts in te dienen met een aangetekende brief van 24 april 2014.

Het beroep is dus onontvankelijk.

3.

3.1

In haar vierde middel voert de verzoekende partij weliswaar aan dat de verwerende partij het gezag van gewijsde heeft geschonden door de overschrijding van de door de Raad opgelegde injunctietermijn.

In haar wederantwoordnota vestigt zij de aandacht op het arrest van de Raad van State van 17 maart 2015 (nr. 230.559) waar principieel gesteld wordt dat de door de Raad opgelegde injunctietermijnen vervalttermijnen zijn.

Op de zitting van 7 juni 2016 vestigt de verzoekende partij nogmaals de aandacht op voormeld arrest en vraagt zij de toepassing van de ‘Imbosleer’, door vast te stellen dat de verwerende partij zich naar aanleiding van haar herstellingbeslissing, genomen op 27 februari 2014, schuldig heeft gemaakt aan bevoegdheidsoverschrijding.

3.2

Hierboven heeft de Raad vastgesteld dat het door de verzoekende partij ingestelde jurisdictioneel beroep laattijdig en dus onontvankelijk is. Een vordering die als onontvankelijk wordt afgewezen, vereist geen onderzoek van de middelen, ook niet indien deze de openbare orde zouden raken.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv CARMANS is ontvankelijk.
2. Het beroep wordt verworpen.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 20 december 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Michelle DAELEMANS

Hilde LIEVENS